

Република Србија
РЕПУБЛИЧКОЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО
КТЗ. бр. 1306/20
23.11.2020. године
БЕОГРАД

ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

БЕОГРАД

На основу члана 482. ЗКП. 483. став 1. и 2. ЗКП и члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП подносим

ЗАХТЕВ ЗА ЗАШТИТУ ЗАКОНИТОСТИ

Против:

- пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 210/20 од 25.06.2020 године

Због:

- повреде одредаба члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП у вези члана 4 ЗКП
- битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 ЗКП
-

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.741715 од 20.12.2019 године оптужени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од 4. године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 09.07.2010. године до 30.03.2011. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 45.000.00 динара и од истог је сагласно члану 246 став 7 КЗ у вези са чланом 87 КЗ одузета супстанца проглашена за опојну дрогу - кокаин у количини од 463.42 грама, која ће се по правоснажности пресуде уништити, а која је привремено одмзета од њега потврдом од 09.07.2010. године.

На наведену пресуду жалбу су изјавили јавни тужилац због одлуке о кривичној санкцији, окривљени као и његов бранилац.

У поступку одлучивања по поднетим жалбама, Апелациони суд у Београду пресудом Кж1 210/20 од 25.06.2020 године усвојио је жалбу окривљеног АА и његовог браниоца адв. Небојше Перовића и преиначио пресуду Вишег суда у Београду 7К бр.741/15 од 20.12.2020 године тако што је на основу члана 422 тачка 2 ЗКП одбио оптужбу против окривљеног. Истом пресудом од окривљеног је сагласно члану 535 ЗКП одузета супстанца која је проглашена за опојну дрогу - кокаин у укупној количини од 463.42 гр. те га ослободио плаћања трошкова кривичног поступка. У образложењу пресуде наводи се да је пресудом Прекршајног суда у Београду, Одељење суда у Барајеву Шр.бр. 198-23361/10 од 03.8.2015. године, окривљени АА оглашен кривим за прекршај из члана 292 став 1. тачка 3 Царинског закона. те како се наведена пресуда Прекршајног суда тако и првостепена

кривична пресуда односе на истог окривљеног , на тачно исти догађај и исте радње, односно у конкретном случају се ради о идентичном чињеничном опису прекршаја и радње извршења кривичног дела , у ком смислу би кажњавањем окривљеног у кривичном поступку било повређено начело *ne bis in idem* из члана 4 ЗКП, јер би дошло до понављања својства окривљеног, те је наведена пресуда Прекршајног суда по својој снази *res iudicata*, у ком смислу има места примени члана 422 тач. 2 ЗКП, те је донео пресуду којом се оптужба одбијајер се ради о пресуђеној ствари.

Наведеном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 210/20 од 25.06.2020 године повређен је закон у корист окривљеног АА, јер се у конкретној кривично правној ствари не ради о пресуђеној ствари и није повређено начело *ne bis in idem*.

Наиме, пресудом Прекршајног суда у Београду Одељење суда у Барајеву IПр бр.198-23361/10 од 03.08.2015. године, правоснажна дана 18.09.2015 године, окривљени АА оглашен је кривим и осуђен на плаћање новчане казне у износу од 250.000,00 динара што је:

„ дана 2.7.2010 године, на Аеродрому „Никола Тесла“ у Београду ушао у царинско подручје Републике Србије из Доминиканске Републике преко Париза летом YU-243, у зелени контролни пролаз,чиме се декларисао да нема ништа да пријави за царину а дана 9.7.2010 године, када је приступиоу просторије аеродрома Београд и од службе „изгубљено- нађено“ преузео свој пртљаг - један кофер тамно плаве боје, након преузимања истог приступио је царинској контроли и прегледом пртљага, у несесеру тамно плаве боје пронађен је бели прах умотан у пет пластичних кеса, нето тежине од 475 грама за коју робу је након теста утврђено да представља опојну дрогу - кокаин, чила је вредност процењена на 208.625,80 динара, чиме је учинио прекршај кажњев по члану 292 ст.1 ст.3 Царинског закона“

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.200,00 динара и изречена му је заштитна мера одузимање предмета прекршаја и то 475 грама кокаина.

Из списка предмета Прекршајног суда. произилази да је Управа Царине дописом број ПЗ- 692/2010 од 22.08.2015 године. обавестила Прекршајни суд да се не може извршити заштитна мера донета по пресуди, јер је кокаин одмах по одузимању предат Муп-у, с обзиром да у ситуацијама када царински орган открије дрогу или друго опојно средство исто одмах предаје надлежном државном органу МУП-а који је једини овлашћен за поступање са том врстом робе, те предложили да се изврши исправка пресуде и иста достави МУП-у који ће се једини старати о извршењу пресуде у складу са важећим законом.

Пресудом Вишег суда у Београду 7 К.бр.741/15 од 20.12.2019 године оглашен је кривим АА што је:

„ почетком месеца јула 2010 године у Београду, на Аеродрому „Никола Тесла“, свестан свог дела и његове забрањености, са умишљајем и у стању урачунљивости, неовлашћено, ради продаје, преносио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу - кокаин у укупној количини 463,42 грама, тако што је исту држао у својој торби несесеру, умотану у 5 ПВЦ кесица, дана 02.07.2010. године,када је допутовао из Доминиканске Републике преко Париза, летом YU-243 у Србију и том приликом Служби за изгубљене и нађене ствари пријавио да пртљаг није стигао са њим, па када је исти пронађен и дана 05.07.2010. године позван да дође ради преузимања закаснелог пртљага, дана 09.07.2010.године дошао у просторије Аеродрома „Никола Тесла“ где је приликом прегледа од стране царинског службеника у његовом пртљагу пронађена опојна дрога кокаин,

чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из њлана 246 став 1 Кривичног законика.

Истом пресудом окривљени је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 09.07.2010. године до 30.03.2011.године, и обавезан на плаћање судских паушала у износу од 15.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 45.000,00 динара. Истом пресудом од оптуженог се у смислу члана 246 став 7 у вези члана 87 КЗ одузима се супстанца проглашена за опојну дрогу-кокаин у укупној количини од 463,42 грама.

Чињенични опис прекршаја из члана 292 ст.1 тачка 3 Царинског закона за који је вођен и окончан прекршајни поступак у битном је различит од чињеничног описа радње кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из чл.246 ст. 1 КЗ за које кривично дело је пресудом Вишег суда у Београду 7 К бр. 741/15 од 20.12.2019. год.осуђен окривљени АА.

Наиме. одредбом члана 292 став 1 тачка 3 Царинског закона („Сл. гласник РС“ бр. 18/10) који је важио у време извршења прекршаја прописано је да ће се новчаном казном од једноструког до четвороструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казнити лице које не пријави робу коју уноси преко граничног прелаза у царинско подручје Републике Србије или не допреми робу царинском органу (чл.63 и 65)

Члан 63 поменутог закона односи се на превоз робе од царинске линије до места допремања док се члан 65 истог закона односи на начин допремања робе.

Чланом 1 став 2 истог закона прописано је да се закон примењује на промет робе између царинског подручја Републике Србије и других царинских подручја уз прописе из осталих области који се односе на трговину робом.

Из наведених законских одреби јасно је да се ради о роби чији је промет дозвољен као и да се наведени прекршај односи на непријављивање робе (чији је промет дозвољен) које неко уноси преко граничног прелаза у царинско подручје Републике Србије.

Радња преношења опојне друге. у конкретном случају- кокаин ради продаје санкционисана је искључиво Кривичним закоником РС и то чланом 246 став! КЗ којим је прописано је да ко неовлашћено производи , прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет субстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге и за које је забрањена казна затвором од три до дванаест година. те наведена радња никоко не може бити предмет вођења поступка пред Прекршајним судом.

Правилно наводи Виши суд у Београду у пресуди на страни 14, да и поред чињенице да је прекршајни поступак вођен поводом истог догађаја нема места примени начела *ne bis in idem* јер се не ради о роби која се уноси у царинско подручје која мора бити пријављена и допремљена у царинско подручје већ је окривљени , ради продаје преносио субстанцу која је проглашена за опојну дрогу - кокаин које су штетне по здравље људи и чије је држање или било какав промет уопште није дозвољен , већ су строго нелегалне, забрањене и кажњиве и ни у ком случају не би се могло десити да буду пријављене приликом уласка у царинско подручје од стране онога ко их уноси и да му буде дозвољено њихово уношење.

Из изнетог произилази, иако је реч о истом окривљеном и о животном догађају који се одиграо у истом просторном оквиру, чињенични опис прекршаја кажњив по члану 292 ст.1 тач.3 Царинског закона у битном је различит од чињеничног описа кривичног дела неовлашћена производња и

стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и постоје знатна одступања у погледу битних обележја, те по мишљењу тужилаштва у конкретној кривично правној ствари није испуњен критеријум да су дела за које се окривљени гони иста (idem) што значи да се не ради о правоснажно пресуђеној ствари у смислу одредбе члана 431 став 1 тачка 1 ЗКП, те нису постојале процесне сметње за вођење кривичног поступка против окривљеног како то погрешно сматра Апелациони суд у Београду.

Дакле, у образложењу пресуде Апелациони суд у Београду изводи погрешан закључак да се ради о пресуђеној ствари наводећи да се обе одлуке, и то пресуда Прекршајног суда којом је окривљени правоснажно оглашен кривим, тако и првостепена кривична пресуда односе на истог окривљеног, на тачно исти догађај и исте радње, односно да се ради о идентичном чињеничном опису прекршаја и радње кривичног дела. Такође, за изнети став, Апелациони суд у Београду не даје јасне разлоге нити образлаже на основу чега изводи такав закључак, што пресуду чини неразумљивом, те је повређен и закон у смислу одредбе члана 438 став 2 ЗКП.

С тога предлажемо.

ПРЕДЛАЖЕМО

Да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврди да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж 1 бр. 210/20 од 25.06.2020 године повређен закон у корист окривљеног.

ЗАМЕНИК
РЕПУБЛИЧКОГ ЈАВНОГ
ТУЖИОЦА
Зорица Стојшић

1 I DEC 2020